

Cartea lui Daniel – Numărul o sută șaptezeci și unu

Șah geopolitic: Vaticanul, comunismul și căutarea dominației mondiale

Jeff Pippenger

2024-04-01

Cartea *The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West* a fost scrisă de Malachi Martin și a fost publicată pentru prima dată în 1990. Martin examinează rolul Papei Ioan Paul al II-lea ca figură transformatoare în politica și diplomația globală din a doua jumătate a secolului al XX-lea. El discută rolul Papei în prăbușirea comunismului în Europa de Est. Cartea prezintă o perspectivă catolică asupra dinamicii care au adus la împlinirea versetului patruzeci din Daniel unsprezece, la vremea sfârșitului, în 1989.

Martin analizează dinamica internă a Uniunii Sovietice sub conducerea lui Mihail Gorbaciov, concentrându-se în mod deosebit asupra politicilor lui Gorbaciov de „glasnost” (deschidere) și „perestroika” (restructurare). El discută provocările cu care se confrunta Uniunea Sovietică și încercările lui Gorbaciov de a reforma sistemul comunist. El explorează tensiunile geopolitice și luptele pentru putere dintre Uniunea Sovietică (împăratul de la miazăzi — balaurul), Biserica Catolică (împăratul de la miazănoapte — fiara) și ceea ce el numește Occidentul capitalist (armata intermediară a împăratului de la miazănoapte — prorocul mincinos). El tratează conflictele ideologice, spionajul și operațiunile clandestine care au caracterizat epoca Războiului Rece și examinează eforturile diferiților actori de a modela viitorul lumii.

Martin subliniază importanța catolicismului ca forță în politica și diplomația globală. El susține că Biserica Catolică, sub conducerea Papei Ioan Paul al II-lea, a jucat un rol esențial în modelarea cursului istoriei în această perioadă și în influențarea rezultatului Războiului Rece. El situează influența lui Ioan Paul în contextul aparițiilor mariane de la Fatima, Portugalia, și identifică influența Fatimei asupra evenimentelor globale și rolul Bisericii Catolice în modelarea cursului istoriei. Martin sugerează că evenimentele de la Fatima au implicații profetice și geopolitice semnificative, în special în contextul epocii Războiului Rece.

Martin analizează cele trei secrete de la Fatima, care ar fi fost revelate de Fecioara Maria către trei tineri copii păstori în Fatima, în anul 1917. El sugerează că al treilea secret, care a fost inițial păstrat în taină de Vatican și dezvăluit abia în anul 2000, conținea avertismente apocaliptice cu privire la viitorul Bisericii Catolice și al lumii. Martin susține că evenimentele de la Fatima, inclusiv aparițiile și mesajele transmise de Fecioara Maria, au avut implicații semnificative pentru politica mondială și pentru lupta dintre comunism și capitalism în timpul Războiului Rece.

Martin subliniază rolul Papei Ioan Paul al II-lea ca figură-cheie în împlinirea profețiilor de la Fatima. El sugerează că Ioan Paul al II-lea se vedea pe sine ca „episcopul îmbrăcat în alb” menționat în cel de-al treilea secret de la Fatima și că își considera pontificatul o misiune de a

înfrunta forțele răului și de a promova reînnoirea spirituală în cadrul Bisericii Catolice și al societății în ansamblu.

මාර්ටින් සදහන් කරන්නේ ආනිමාගේ පණිවිඩයන් ආත්මික යුද්ධයේ වැදගත්කමත්, දුෂ්ට බලවේගයන්ට—සභාව ඇතුළතද එයින් පිටතද—කතෝලික සභාව මුහුණ දිය යුතු අවශ්‍යතාවන්—අවධාරණය කළ බවය. ඔහු තර්ක කරන්නේ ආනිමාහි සිදුවීම් නවීන ලෝකයේ මානව වර්ගයා මුහුණ දෙන අභියෝග තේරුම් ගැනීමටත් ඒවාට ප්‍රතිචාර දැක්වීමටත් ආත්මික හා නීතිමය රාමුවක් සපයා දුන් බවය. ආනිමා පණිවිඩයන් වනාහි, ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතියේදී සානන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලෙස “වසේ ගන්නා” වීම, කතෝලිකත්වය සානන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලෙස පිළිගැනීමට සකස් කරන සානානික පණිවිඩය නියෝජනය කරයි.

„Satan va săvârși minuni pentru a-i înșela pe cei ce locuiesc pe pământ. Spiritismul își va face lucrarea, făcând ca morții să fie personificați. Acele organizații religioase care refuză să asculte mesajele de avertizare ale lui Dumnezeu vor fi sub o puternică amăgire și se vor uni cu puterea civilă pentru a-i persecuta pe sfinți. Bisericile protestante se vor uni cu puterea papală în persecutarea poporului lui Dumnezeu care păzește poruncile. Aceasta este puterea care constituie marele sistem de persecuție ce va exercita tiranie spirituală asupra conștiințelor oamenilor.”

„«Avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.» Deși mărturisesc că sunt urmași ai Mielului lui Dumnezeu, oamenii ajung să fie pătrunși de spiritul balaurului. Ei pretind că sunt blânzi și smeriți, dar vorbesc și legiferează în spiritul lui Satana, arătând prin faptele lor că sunt opusul a ceea ce pretind că sunt. Această putere asemenea mielului se unește cu balaurul în a face război împotriva celor care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos. Iar Satana se unește cu protestanții și cu papistașii, lucrând de comun acord cu ei ca dumnezeul acestei lumi, dictând oamenilor ca și cum ar fi supușii împărăției lui, pentru a fi mânuiți, guvernați și controlați după bunul lui plac.

„Dacă oamenii nu vor consimți să calce în picioare poruncile lui Dumnezeu, se descoperă spiritul balaurului. Ei sunt întemnițați, aduși înaintea consiliilor și amendați. «Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunțile lor» [Apocalipsa 13:16]. «I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei» [versetul 15]. Astfel Satana uzurpă prerogativele lui Iehova. Omul fărădelegii șade în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu și lucrând mai presus de Dumnezeu.” Manuscript Releases, volumul 14, 162.

Anticristul este un simbol atât al papei Romei, cât și al lui Satana, căci papa Romei este reprezentantul pământesc al lui Satana. „Astfel, Satana uzurpă prerogativele lui Iehova. Omul fărădelegii șade în templul lui Dumnezeu, proclamându-se pe sine Dumnezeu și acționând mai presus de Dumnezeu.” Satana intenționează ca, atunci când va prelua controlul, să stăpânească lumea într-o asemenea măsură, încât va dicta „oamenilor ca și cum ar fi supușii împărăției sale, pentru a fi manevrați, guvernați și controlați după bunul său plac.” Pentru a avea un tron religios de pe care să domnească, el a creat Biserica Catolică, iar pentru a avea un tron politic de pe care să

domnească, el a creat Organizația Națiunilor Unite.

“Acest compromis dintre păgânism și creștinism a dus la dezvoltarea «omului fărădelegii», prezis în profeție ca împotrivindu-se și înălțându-se mai presus de Dumnezeu. Acel gigantic sistem de religie falsă este o capodoperă a puterii lui Satana — un monument al strădaniilor lui de a se așeza pe tron pentru a conduce pământul potrivit voii sale.” Tragedia veacurilor, 50.

Miracolul de la Fatima și profeția sa satanică sunt mijlocul pe care Satana l-a folosit pentru a pregăti un cadru profetic ce îngăduie catolicismului să-și predea grabnic biserica sub controlul său, atunci când el apare și se dă drept Hristos. Personificarea sa a lui Hristos începe odată cu legea duminicală care urmează să vină în curând, reprezentată în versetul șaisprezece, versetul douăzeci și doi, versetul treizeci și unu și versetul patruzeci și unu din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel.

„Prin decretul care impune instituția Papalității, în încălcarea a legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va despărți pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie pentru a apuca mâna puterii romane, când va trece peste abis ca să-și strângă mâinile cu Spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniri, țara noastră va lepăda orice principiu al Constituției sale, ca guvernare protestantă și republicană, și va lua măsuri pentru răspândirea falsităților și amăgirilor papale, atunci vom putea ști că a sosit timpul lucrării uimitoare a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Testimonies, volumul 5, 451.

La legea duminicală din Statele Unite, „a sosit timpul pentru lucrarea minunată a lui Satana”. În Apocalipsa, capitolul treisprezece, versetul unsprezece, Statele Unite „vorbesc” ca un balaur, iar apoi, în versetul treisprezece, care identifică pur și simplu ce se întâmplă atunci când Statele Unite „vorbesc”, prin adoptarea legii duminicale, Satana pare să coboare foc din cer.

„Slujitorii lui Dumnezeu, cu fețele luminate și strălucind de o sfântă consacrare, se vor grăbi din loc în loc pentru a proclama solia din cer. Prin mii de glasuri, pretutindeni pe pământ, avertizarea va fi dată. Se vor săvârși minuni, bolnavii vor fi vindecați, iar semne și minuni îi vor însoți pe credincioși. Și Satana lucrează, prin minuni înșelătoare, făcând chiar să coboare foc din cer înaintea oamenilor. Apocalipsa 13:13. Astfel, locuitorii pământului vor fi aduși să-și ia poziția.” Tragedia veacurilor, 611, 612.

Ubutumwa bwa Fatima bwemejwe n'igitangaza cyashingiweho ubuhamya bw'ibinyamakuru bya leta by'abahakanyi bitabiriye uwo muhango bigamije kunyomoza ibyavugwaga ku byo bise ko ari Bikiramariya wasuraga abo bana batatu ku munsu wa cumi na gatatu wa buri kwezi, uherye muri Gicurasi kugeza ku gitangaza cyo ku wa 13 Ukwakira 1917. Buri kigo cy'itangazamakuru cy'abahakanyi cyari i Fatima mu gihe cy'icyo gitangaza cyemeje ko cyabaye. Cyari igitangaza nyakuri (cya Satani).

După cum a arătat Malachi Martin în cartea sa, Papa Ioan Paul a fost călăuzit de devoțiunea sa față de Maria de la Fatima. Profeția tainică de la Fatima, care nu a fost dezvăluită decât în anul 2000, era, desigur, o profeție satanică, însă, în zilele de pe urmă, Isus repetă zilele dintâi. Cea mai veche carte din Biblie, cea dintâi carte pe care a scris-o Moise, este cartea lui Iov, și ea arată că Iov, care îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii, căci toate profețiile se împlinesc în chipul cel

mai desăvârșit în zilele de pe urmă. Satanei, în istoria lui Iov, i se îngăduie să aducă moarte și distrugere asupra lui Iov, cu scopul de a-l pune la încercare pe Iov. Minunile pe care Satanei i se îngăduie să le săvârșească în zilele de pe urmă sunt minuni adevărate. Ele sunt minuni satanice, dar Dumnezeu i-a îngăduit Satanei să-și împlinească actul său culminant, cu același scop pentru care i-a îngăduit Satanei să-l încerce pe Iov.

„Mulți se străduiesc să explice manifestările spirituale atribuindu-le în întregime fraudei și prestidigitației din partea mediumului. Dar, deși este adevărat că rezultatele înșelătoriei au fost adesea prezentate drept manifestări autentice, au existat, de asemenea, dovezi remarcabile ale unei puteri supranaturale. Bătăile misterioase cu care a început spiritismul modern nu au fost rezultatul vreunui truc omenesc sau al vreunei viclenii, ci au fost lucrarea directă a îngerilor răi, care au introdus astfel una dintre cele mai de succes amăgiri nimicitoare de suflete. Mulți vor fi prinși în cursă prin credința că spiritismul este doar o impostură omenească; când vor fi puși față în față cu manifestări pe care nu le pot privi decât ca supranaturale, vor fi înșelați și vor fi conduși să le accepte ca fiind marea putere a lui Dumnezeu.

„Acești oameni trec cu vederea mărturia Scripturilor cu privire la minunile săvârșite de Satana și de agenții săi. Prin ajutor satanic au fost vrăjitorii lui Faraon făcuți în stare să contrafacă lucrarea lui Dumnezeu. Pavel mărturisește că înainte de a doua venire a lui Hristos vor exista manifestări asemănătoare ale puterii satanice. Venirea Domnului urmează să fie precedată de «lucrarea lui Satana, cu tot felul de puteri, de semne și de minuni mincinoase, și cu toată amăgirea nelegiurii». 2 Tesaloniceni 2:9, 10. Iar apostolul Ioan, descriind puterea făcătoare de minuni care se va manifesta în zilele din urmă, declară: «Face semne mari, până acolo că face să se coboare foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor, și îi amăgește pe locuitorii pământului prin semnele pe care i s-a dat putere să le facă.» Apocalipsa 13:13, 14. Aici nu sunt prevestite simple imposturi. Oamenii sunt înșelați de minunile pe care agenții lui Satana au puterea să le facă, nu de acelea pe care doar pretind că le fac.” Tragedia veacurilor, 553.

Mesajele de la Fatima din cartea lui Malachi Martin sunt prezentate ca structura profetică a catolicismului în zilele de pe urmă, în raport cu o luptă internă din cadrul Bisericii, care poate fi reprezentată fie ca papa cel bun împotriva papei celui rău, fie ca papa conservator împotriva papei liberal. Papa conservator și, potrivit interpretării lui Martin asupra miracolului, papa cel bun, își întemeiază înțelegerea pe Primul Conciliu Vatican, cunoscut și ca Vatican I, care a avut loc între 8 decembrie 1869 și 20 iulie 1870, convocat de Papa Pius al IX-lea și concentrat în principal pe definirea dogmei infailibilității papale și pe abordarea diferitelor chestiuni teologice și doctrinare cu care se confruntau Biserica Catolică la acea vreme. Al Doilea Conciliu Vatican, cunoscut în mod obișnuit ca Vatican II, a avut loc mult mai târziu, între 11 octombrie 1962 și 8 decembrie 1965. A fost convocat de Papa Ioan al XXIII-lea și continuat de Papa Paul al VI-lea după moartea lui Ioan al XXIII-lea.

Les derniers jours du catholicisme, tels que Martin les a exprimés, identifient la lutte entre l'infailibilité et la primauté de l'Église de Rome telles qu'énoncées au concile Vatican I, d'une part, et le libéralisme actuellement affiché par François, le « pape woke », et représenté dans les documents du concile Vatican II, d'autre part. Martin laisse entendre qu'au sein de la lutte entre ces deux approches du contrôle de l'Église, la troisième guerre mondiale éclate, et Jésus revient,

descend sur la terre, pose sa bénédiction sur le bon pape et prend le trône de l'Église catholique.

În versetele treisprezece până la cincisprezece din Daniel unsprezece, istoria care precedă imediat legea duminicală din versetul șaisprezece descrie a treia și ultima bătălie a războaielor prin intermediari. Aceasta este bătălia care urmează victoriei lui Putin din versetele unsprezece și doisprezece, însă, în mijlocul acelor trei versete, versetul paisprezece identifică momentul în care catolicismul intră în istoria zilelor de pe urmă.

Potrivit lui Isaia, curva Romei este uitată în timpul domniei simbolice de șaptezeci de ani a celei de-a șasea împărății din profetia biblică. Prima dată când papalitatea a fost întronată pe pământ, în 538, reperul profetic care a precedat întronarea ei a fost decretul lui Iustinian din 533.

Historia që rrethon dekretin e Justinianit tregon se Justiniani kërkoj të konsolidonte kontrollin e tij mbi mbretërinë e vet duke i dhënë fund debatit fetar që kishte shkaktuar trazira në mbretëri. Ai debat ishte nëse kisha në Kostandinopojë, në lindje, apo kisha në Romë, në perëndim, ishte kreu i së ashtuquajturës kishë të krishterë. Në vargun trembëdhjetë, presidenti i fundit i Shteteve të Bashkuara do të përballë me një polemikë që do ta detyrojë të paralelizojë historinë e Justinianit dhe të shpallë se kisha katolike është kreu i kishave dhe ndreqësja e heretikëve, me qëllim që të sigurojë mbështetjen e nevojshme politike për të konsoliduar pushtetin e tij.

Nu ar trebui să ne punem nicio încredere în prediçtiile satanice de la Fatima, ci ni se cere să vedem ceea ce este descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu. La începutul secolului al XX-lea, ambele coarne ale fiarei pământului au intrat în cea de-a treia generație a lor, care este generația compromisului. Cornul republican și-a predat sistemul financiar bancherilor lumii, care își urmăresc originile până la casa Scutului Roșu, Rothschildii, și la legătura ei misterioasă cu Iluminații, Francmasoneria, societățile secrete și ordinul iezuit. Sora White avertizează în mod direct cu privire la aceste entități. În aceeași perioadă de timp, adventismul laodicean, ca și corn protestant, și-a predat instituțiile educaționale și religioase conducerii lumii.

În chiar acea perioadă, regele sudului modern își începe istoria odată cu Revoluția Rusă, iar regele nordului modern își începe istoria odată cu miracolul de la Fatima. După cum subliniază Malachi Martin în cartea sa, dincolo de lupta internă dintre papa cel bun și papa cel rău, mesajele de la Fatima au identificat lupta catolicismului împotriva ateismului în general, dar mai precis împotriva ateismului Rusiei. Secretul asupra căruia papa, în 1917, trebuia să acționeze conținea promisiunea (satanică) că, dacă papa ar fi convocat un conclav și ar fi consacrat Rusia Fecioarei Maria, atunci nu ar fi existat un al doilea război mondial. De asemenea, el arăta că, dacă papa ar fi refuzat, Rusia și-ar fi răspândit filozofia în lung și în lat și atunci ar fi existat un alt război mondial.

Al doilea război mondial a inclus războiul catolicismului împotriva comunismului Rusiei. Armata interpusă a catolicismului în acel război a fost Germania nazistă. Papalitatea folosește întotdeauna armate interpusă. În 1933, Biserica Catolică, prin lucrarea cardinalului Pacelli, a semnat un concordat cu Adolph Hitler, care i-a permis lui Hitler să preia controlul asupra Germaniei, iar, după propria mărturie a lui Hitler, acel contract (concordat) a fost ceea ce i-a permis lui Hitler să rezolve problema evreiască. Naziștii au fost interpușii papalității împotriva Rusiei ateiste în al Doilea Război Mondial, iar în a doua bătălie a războaielor prin interpuși, care se desfășoară acum în

Ucraina, aceasta este purtată de o altă armată nazistă interpusă.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Prin cele două mari rătăciri, nemuirea sufletului și sfințenia duminicii, Satana va aduce poporul sub amăgirile sale. În timp ce cea dintâi pune temelia spiritismului, cea din urmă creează o legătură de simpatie cu Roma. Protestanții din Statele Unite vor fi cei dintâi în a-și întinde mâinile peste prăpastie pentru a apuca mâna spiritismului; ei se vor întinde peste abis ca să-și strângă mâinile cu puterea romană; iar sub influența acestei întreite uniri, această țară va călca pe urmele Romei în călcarea în picioare a drepturilor conștiinței.”

“Bilang espiritismo na lalong malapit na ginagaya ang pangalang Kristiyanismo ng kasalukuyang panahon, ito ay nagkakaroon ng lalong malaking kapangyarihang manlinlang at manghuli. Si Satanas mismo ay nahikayat, ayon sa makabagong kaayusan ng mga bagay. Siya ay magpapakita sa katauhan ng isang anghel ng liwanag. Sa pamamagitan ng espiritismo, mga himala ay gagawin, ang mga maysakit ay pagagalingin, at maraming di-matututulang kababalaghan ang isasagawa. At yamang ang mga espiritu ay magpapahayag ng pananampalataya sa Biblia, at magpapakita ng paggalang sa mga institusyon ng iglesia, ang kanilang gawain ay tatanggapin bilang pagpapakita ng banal na kapangyarihan.

„Linia de demarcație dintre creștinii numai de nume și cei nelegiuiți este acum abia perceptibilă. Membrii bisericii iubesc ceea ce iubește lumea și sunt gata să se unească cu ea, iar Satana este hotărât să-i unească într-un singur trup și astfel să-și întărească cauza, târându-i pe toți în rândurile spiritismului. Papistașii, care se laudă cu minunile ca semn sigur al adevăratei biserici, vor fi lesne înșelați de această putere făcătoare de minuni; iar protestanții, după ce au lepădat scutul adevărului, vor fi și ei amăgiți. Papistași, protestanți și oamenii lumefști vor primi deopotrivă o formă de evlavie fără puterea ei și vor vedea în această unire o mare mișcare pentru convertirea lumii și pentru inaugurarea mileniului îndelung așteptat.”

„Prin spiritism, Satana se înfățișează ca un binefăcător al neamului omenesc, vindecând bolile oamenilor și pretinzând că oferă un sistem nou și mai înălțat de credință religioasă; dar, în același timp, lucrează ca un nimicitor. Ispitele lui duc mulțimi la pieire. Necumpătarea detronează rațiunea; urmează îngăduința senzuală, cearta și vărsarea de sânge. Satana își găsește plăcerea în război, căci acesta stârnește cele mai rele patimi ale sufletului și apoi își târăște în veșnicie victimele cufundate în viciu și în sânge. Scopul lui este să ațâțe națiunile la război unele împotriva altora, căci astfel poate abate mintea oamenilor de la lucrarea de pregătire pentru a sta în picioare în ziua lui Dumnezeu.”

„Sotona djeluje i kroz prirodne sile kako bi prikupio svoju žetvu nepripremljenih duša. Proučio je tajne prirodnih radionica i koristi svu svoju moć da upravlja prirodnim silama onoliko koliko mu Bog dopušta. Kada mu je bilo dopušteno da udari Joba, kako su brzo stada i krda, sluge, kuće, djeca bili pometeni, jedna nevolja sustižući drugu kao u jednom trenutku. Bog je taj koji zaklanja svoja stvorenja i ograđuje ih od moći uništitelja. Ali kršćanski svijet pokazao je prezir prema Jehovinu Zakonu; i Gospod će učiniti upravo ono što je izjavio da će učiniti — povući će svoje blagoslove sa zemlje i ukloniti svoju zaštitničku skrb od onih koji se bune protiv njegova Zakona i pouke te druge prisiljavaju da čine isto. Sotona ima vlast nad svima koje Bog

ne čuva na osobit način. Nekima će iskazivati naklonost i davati im napredak kako bi unaprijedio svoje vlastite namjere, a na druge će navoditi nevolju i navoditi ljude da vjeruju kako ih Bog pogađa.” *The Great Controversy*, 588, 589.